

365

Rechtbank Den Haag
26 mei 2016, nr. SGR 15/8513,
ECLI:NL:RBDHA:2016:5747
(Waterbolk, Meskers, Verstraeten-Jochemsen)
Noot E. van den Bogaard

Methode SMBA, ICF en MOI. Taak uitvoeren in arbeidsorganisatie. Basale werknemersvaardigheden.

[Wajong art. 1a:1; Sbaow art. 1a]

Essentie: De methode SMBA, de International Classification of Functioning Disability and Health (ICF) en het Methode Ondersteunend Instrument (MOI) zijn in beginsel rechtens aanvaardbaar. De beoordeling van arbeidsvermogen in de Wajong, anders dan in de Wet WIA, waar het gaat om geschiktheid voor passende functies, is gericht op taken als onderdeel van een takenbestand dat een breed spectrum van de Nederlandse arbeidsmarkt beslaat.

Samenvatting: De rechtbank ziet geen aanleiding om de methode SMBA en het ondersteunend medische systeem ICF alsmede het MOI niet in beginsel als rechtens aanvaardbaar te achten voor de beoordeling van de gezondheidstoestand van betrokkenen ter vaststelling van hun eventuele recht op een Wajong-uitkering. Het door eiser overgelegde e-mailbericht van een oud-werkgever, ten betoeg dat eiser zijn werkzaamheden nimmer aantoonbaar naar wens heeft verricht en dat dit ook een indicatie is voor het niet kunnen verrichten van werkzaamheden door eiser, brengt volgens verweerder geen wijziging in zijn conclusie dat eiser over arbeidsvermogen beschikt. De rechtbank onderschrijft dit standpunt van verweerder en ziet geen aanknopingspunten voor het oordeel dat eiser op grond van deze informatie niet in staat is om binnen een arbeidsorganisatie een taak uit te voeren. De rechtbank merkt in dit verband op dat de beoordeling van arbeidsvermogen in de Wajong, anders dan in de Wet WIA, waar het gaat om geschiktheid voor passende functies, is gericht op taken als onderdeel van een takenbestand dat een breed spectrum van de Nederlandse arbeidsmarkt beslaat. Een taak wordt beschouwd als de kleinste eenheid van een functie en bestaat uit een of meerdere handelingen. De beide arbeidsdeskundigen van verweerder hebben genoegzaam onder-

bouwd, dat eiser gezien zijn beperkingen voldoet aan de taakspecifieke eisen uit de taakomschrijvingen 1701 en 1201.

Uitspraak van de meervoudige kamer van 26 mei 2016 in de zaak tussen:
[eiser], te [woonplaats],
en
de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (hierna: Uvw),
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 18 maart 2015 (het primaire besluit) heeft verweerder eiser niet in aanmerking gebracht voor een uitkering ingevolge de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (Wajong).

Bij besluit van 4 november 2015 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 1 maart 2016 heeft verweerder op verzoek van de rechtbank nadere stukken in het geding gebracht.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 7 maart 2016.

Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst. Partijen hebben vervolgens standpunten uitgewisseld.

Nadat partijen daarvoor toestemming hadden gegeven, heeft de rechtbank bepaald dat verder onderzoek ter zitting achterwege blijft.

Overwegingen

1. Eiser is in 1994 als driejarig kind met het ouderlijk gezin vanuit oorlogsgebied in het voormalige Joegoslavië naar Nederland gekomen.

Tussen 2010 en 2015 is eiser in diverse dienstverbanden werkzaam geweest. Als hij niet werkte genoot hij een bijstandsuitkering of een uitkering ingevolge de Werkloosheidswet. Eind 2012 is eiser door zijn huisarts verwezen naar de forensische polikliniek van [zorgbedrijf], waar men eiser heeft geadviseerd een Wajong-uitkering aan te vragen. Op 22 januari 2015 heeft eiser bij het Uvw een Wajong-uitkering aangevraagd.

2.1 In verband met deze aanvraag is eiser op 16 maart 2015 medisch onderzocht door primaire verzekeringsarts [verzekeringsarts A], die in zijn rapport van 16 maart 2015 tot de conclusie komt dat er bij eiser op zijn achttiende verjaardag sprake is van een stoornis waardoor beperkingen bestaan in het uitvoeren van activiteiten die leiden tot participatieproblemen. Niet uitgesloten is volgens de primaire verzekeringsarts dat de mogelijkheden tot participeren zullen toenemen, zodat eiser niet voldoet aan het duurzaamheids criterium. Er is voor eiser wel een indicatie voor begeleiding bij participatie. De primaire verzekeringsarts komt tot de conclusie dat er op medische gronden bij eiser op zijn achttiende levensjaar sprake is van arbeidsvermogen.

2.2 Vervolgens heeft de primaire arbeidsdeskundige [arbeidsdeskundige A] in zijn rapport van 17 maart 2015 op grond van de bevindingen van de primaire verzekeringsarts een analyse arbeidsvermogen gemaakt aan de hand van de twee (voorbeeld-)taken: 1. Handmatig bestukken (1701) en 2. Verzendklaar maken van goederen (1201). De primaire arbeidsdeskundige komt in zijn rapport tot de conclusie dat eiser in staat is beide taken uit te voeren en dat deze taken goed aansluiten bij het werk dat eiser in het verleden heeft uitgevoerd. Volgens de primaire arbeidsdeskundige had eiser op zijn achttiende levensjaar arbeidsvermogen en komt hij daarom niet in aanmerking voor een Wajong-uitkering.

2.3 Verweerder heeft op grond van de rapporten van de primaire verzekeringsarts en de primaire arbeidsdeskundige de aanvraag van eiser om in aanmerking te komen voor een Wajong-uitkering bij het primaire besluit afgewezen op de grond dat hij ten tijde van zijn achttienjarige leeftijd beschikte over arbeidsvermogen.

3.1 In het kader van de bezwaarschriftprocedure heeft verzekeringsarts bezwaar en beroep (b&b) [verzekeringsarts B] in zijn rapportage van 27 oktober 2015 geen aanleiding gezien om af te wijken van het medisch oordeel van de primaire verzekeringsarts. Ook de verzekeringsarts b&b concludeert dat bij eiser geen sprake is van het duurzaam ontbreken van arbeidsvermogen in de toekomst omdat er mogelijkheden zijn tot verdere ontwikkeling, tot toename van bekwaamheden en tot verbetering van de belastbaarheid.

3.2 Vervolgens heeft de arbeidsdeskundige b&b [arbeidsdeskundige B] geconcludeerd dat er geen reden is af te wijken van het standpunt van de

primaire arbeidsdeskundige en dat zijn analyse arbeidsvermogen ongewijzigd kan worden gehandhaafd. Eiser kan een taak uitvoeren in een arbeidsorganisatie, beschikt over basale werknemersvaardigheden en over arbeidsvermogen, zodat hij niet in aanmerking kan komen voor een Wajong-uitkering.

3.3 Verweerder heeft op grond van de rapporten van de verzekeringsarts b&b en de arbeidsdeskundige b&b het bestreden besluit genomen, inhoudende handhaving van het primaire besluit. Het bestreden besluit berust op het standpunt dat niet is gebleken dat eiser voldoet aan de voorwaarden om als jonggehandicapte te worden aangemerkt.

4. In beroep heeft eiser aangevoerd dat zijn psychische klachten al sinds zijn vroege jeugd bestaan en dat verweerder onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de daaruit voortvloeiende beperkingen. Ook is onvoldoende informatie opgevraagd bij de behandelend psychiater van eiser en de vroegere werkgevers. Eiser is van mening dat zijn psychische problematiek wel duurzaam is omdat deze al geruime tijd bestaat en nog immer ongewijzigd aanwezig is. Uit het feit dat eiser zijn opleiding niet heeft afgemaakt, dat hij niet zelfstandig kan wonen en dat hij telkens bij werkgevers is ontslagen, blijkt dat hij niet in staat is werkzaamheden te verrichten. Volgens eiser berust het bestreden besluit op een ondeugdelijke medische grondslag, ontbeert het een draagkrachtige motivering en is het genomen in strijd met het zorgvuldigheids- en evenredigheidsbeginsel. Eiser meent voorts dat hij door de afwijzing van een Wajong-uitkering geen aanspraak meer heeft op de voor hem noodzakelijke hulp en bescherming. Ten slotte voert eiser aan dat hij door verweerder ten onrechte niet is gehoord. Het is onjuist dat eiser in de bezwaarprocedure heeft afgezien van een hoorzitting.

5. Ter zitting heeft eiser een behandelplan overgelegd van 1 maart 2016 van [psychiater A], psychiater verbonden aan [GGZ-instelling]. Blijkens dit behandelplan heeft psychiater [psychiater A] eiser gediagnosticeerd met een psychotische stoornis NAO op As I en zwakbegaafdheid op As II. De verzekeringsarts b&b heeft bij rapportage van 29 maart 2016 inhoudelijk op deze verklaring gereageerd.

Bij brief van 18 maart 2016 heeft eiser een e-mailbericht van een oud-werkgever ingezonden, waaruit blijkt dat eiser traag werkte, pauzes hield op eigen initiatief, niet aanspreekbaar was en schade veroorzaakte aan de bedrijfsauto.

6. De rechtbank overweegt met betrekking tot de beroepsgrond van eiser dat de hoorplicht van artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is geschonden, als volgt. Artikel 7:2, eerste lid, van de Awb bepaalt dat een bestuursorgaan, voordat het op het bezwaar beslist, belanghebbenden in de gelegenheid stelt te worden gehoord. Uit de door verweerder ter beschikking gestelde gegevens kan niet worden afgeleid dat eiser in de gelegenheid is gesteld te worden gehoord, zodat verweerder heeft gehandeld in strijd met artikel 7:2 van de Awb. Hetgeen tussen de gemachtigde van eiser en een medewerker van het Uwv is gewisseld tijdens een telefonisch onderhoud van 21 september 2015, brengt in dit oordeel geen wijziging. De rechtbank ziet wel aanleiding om de schending van de hoorplicht te passeren met toepassing van artikel 6:22 van de Awb, nu eiser in de beroepsfase voldoende in de gelegenheid is geweest zijn standpunt naar voren te brengen. Van benadeling als bedoeld in artikel 6:22 van de Awb kan hier dus niet worden gesproken.

7.1 Met betrekking tot de inhoudelijke kant van de zaak overweegt de rechtbank als volgt. De Wajong is met ingang van 1 januari 2015 in werking getreden. In de Wet van 2 juli 2014 tot wijziging van de Wet werk en bijstand, de Wet sociale werkvoorziening, de Wet werk en ondersteuning jonggehandicapten en enige andere wetten gericht op bevordering deelname aan de arbeidsmarkt voor mensen met arbeidsvermogen en harmonisatie van deze regelingen (Invoeringswet Participatiewet, Stb. 2014, 270) is geregeld dat de Wajong met ingang van 1 januari 2015 alleen nog toegankelijk is voor jonggehandicapten die duurzaam geen mogelijkheden tot arbeidsparticipatie hebben.

7.2 Ingevolge artikel 1a:1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wajong is jonggehandicapte de ingezetene die op de dag dat hij achttien jaar wordt als rechtstreeks en objectief medisch vast te stellen gevolg van ziekte, gebrek, zwangerschap of bevalling duurzaam geen mogelijkheden tot arbeidsparticipatie heeft.

7.3 Op grond van artikel 1a:1, vierde lid, van de Wajong wordt onder duurzaam geen mogelijkheden tot arbeidsparticipatie hebben verstaan de situatie waarin de mogelijkheden tot arbeidsparticipatie zich niet kunnen ontwikkelen.

7.4 Ingevolge artikel 1a:1, zesde lid, van de Wajong wordt de beoordeling van de mogelijkheden tot arbeidsparticipatie gebaseerd op een verzekeringsgeneeskundig en arbeidskundig onderzoek.

7.5 Artikel 1a:1, zevende lid, van de Wajong bepaalt dat de verzekeringsarts bij de beoordeling bedoeld in het zesde lid zo veel mogelijk gebruik maakt van wetenschappelijke inzichten die de beoordeling van de mogelijkheden tot arbeidsparticipatie kunnen ondersteunen.

7.6 Ingevolge artikel 1a, eerste lid, aanhef en onder a tot en met d, van het Schattingsbesluit arbeidsongeschiktheidswetten (Schattingsbesluit) heeft een betrokkene geen mogelijkheden tot arbeidsparticipatie als bedoeld in de artikelen 1a:1, eerste lid, 2:4, eerste lid, en 3:8a, eerste lid, van de Wajong, indien hij:

- a. geen taak kan uitvoeren in een arbeidsorganisatie;
- b. niet over basale werknemersvaardigheden beschikt;
- c. niet aaneengesloten kan werken gedurende ten minste een periode van een uur; of
- d. niet ten minste vier uur per dag belastbaar is, tenzij hij ten minste twee uur per dag belastbaar is en in staat is per uur ten minste een bedrag te verdienen dat gelijk is aan het minimumloon per uur.

8.1 Verweerder heeft in verband met de inwerkingtreding per 1 januari 2015 van de Wajong de methode SMBA, sociaal-medische beoordeling van arbeidsvermogen, ontwikkeld. De SMBA beoogt verwezenlijking van een universeel toepasbare en professionele methode, waarmee het arbeidsvermogen van de betrokkenen kan worden geanalyseerd. De SMBA steunt op de ICF, the International Classification of Functioning Disability and Health, waarmee het menselijk functioneren kan worden beschreven vanuit drie verschillende perspectieven: 1. functies (mentale of fysieke stoornissen) 2. activiteiten (beperkingen) en 3. participatie. Als kennis- en beoordelingsondersteunend instrument maakt verweerder daarbij gebruik van het Methode Ondersteunend Instrument (MOI). In het MOI is een vastgesteld ICF-

begrippenkader opgenomen waarmee de samenhang en wisselwerking tussen de drie perspectieven inzichtelijk wordt gemaakt.

8.2 De rechtbank ziet geen aanleiding om de methode SMBA en het ondersteunend medische systeem ICF alsmede het MOI niet in beginsel als rechtens aanvaardbaar te achten voor de beoordeling van de gezondheidstoestand van betrokkenen ter vaststelling van hun eventuele recht op een Wajong-uitkering. Met betrekking tot de toepassing hiervan in het onderhavige geval komt de rechtbank tot de volgende beoordeling.

9.1 De rechtbank is van oordeel dat het verzekeringsgeneeskundig onderzoek in deze zaak zorgvuldig is geweest. Daarvoor is het volgende van belang. De primaire verzekeringsarts heeft eiser gezien op het spreekuur van 16 maart 2015 en heeft lichamelijk en psychisch onderzoek verricht. Hij heeft kennisgenomen van een rapport van 4 december 2014 van een bij [zorgbedrijf] uitgevoerd intelligentieonderzoek, heeft medische informatie opgevraagd bij de behandelend psychiater [psychiater B] van [zorgbedrijf] en deze informatie kenbaar bij de beoordeling betrokken.

De primaire verzekeringsarts heeft vervolgens conform de ICF-classificatie duidelijk gemaakt welke samenhang en wisselwerking bestaat tussen de functies, activiteiten en participatie in het geval van eiser. Ook de verzekeringsarts b&b heeft dossieronderzoek verricht en heeft alle beschikbare medische informatie meegewogen bij zijn oordeelsvorming. Anders dan eiser kennelijk tot uitgangspunt neemt, beschikten de beide verzekeringsartsen over voldoende medische informatie om tot een afgewogen oordeel over eisers belastbaarheid en zijn participatiemogelijkheden te komen.

9.2 De rechtbank heeft voorts geen aanknopingspunten gevonden voor het oordeel dat eisers belastbaarheid en zijn participatiemogelijkheden door verweerder onjuist zijn vastgesteld. De primaire verzekeringsarts heeft ten aanzien van eiser stoornissen aangenomen op het punt van de intellectuele functies en de globale psychosociale functies. Overeenkomstig de ICF-classificatie heeft de primaire verzekeringsarts vervolgens beperkingen vastgesteld ter zake het ontwikkelen van vaardigheden, het structureren, het omgaan met stress, het om hulp vragen, het realiseren van handelingstempo en het hanteren van conflicten. Ook kan eiser volgens de primaire verzekeringsarts slechts eenvoudige teksten begrijpen en op

beperkte wijze deelnemen aan het openbaar vervoer. Gelet op de bij eiser aanwezige beperkingen op de gebieden taakvaardigheden, sociale vaardigheden en omgang met regels en gezagsverhoudingen, is eiser volgens de primaire verzekeringsarts aangewezen op begeleiding bij participatie.

9.3 Deze begeleiding, die door een collega of leidinggevende kan worden gegeven, dient volgens de primaire verzekeringsarts functioneel en persoonsgericht te zijn ter vergroting van het zelfvertrouwen, ter versterking van de sociale vaardigheden, de presentatie, het nakomen van afspraken of het omgaan met regels en gezagsverhoudingen. Met betrekking tot de duurzaamheid heeft de primaire verzekeringsarts overwogen dat de verwachting is dat de medische situatie met adequate begeleiding en/of ondersteuning op termijn kan verbeteren, zodat de functionele mogelijkheden van eiser kunnen toenemen. De primaire verzekeringsarts is tot de conclusie gekomen dat bij eiser op achttienjarige leeftijd sprake is van arbeidsvermogen, dat hij ten minste vier uur per dag belastbaar is en aaneengesloten gedurende ten minste een periode van een uur kan werken. De verzekeringsarts b&b heeft de bevindingen van de primaire verzekeringsarts en zijn conclusie dat in eisers geval verbetering in de toekomst mogelijk is, onderschreven. Daarbij heeft de verzekeringsarts b&b in aanmerking genomen dat de inzet van de behandelaar gericht is op stabilisatie van het klachtenpatroon en op verduidelijking van het diagnostische beeld en dat de mogelijkheden tot verbetering van de belastbaarheid van eiser daarmee niet in tegenspraak zijn.

9.4 De verzekeringsarts b&b heeft in zijn hangende beroep uitgebrachte rapportage van 29 maart 2016 inzake het door eiser ingebrachte behandelplan van 1 maart 2016 van psychiater [psychiater A], naar wie eiser in 2016 door [zorgbedrijf] is doorverwezen, gesteld dat hierin geen nieuwe feiten en omstandigheden naar voren komen met betrekking tot de datum in geding en geconcludeerd dat het behandelplan geen aanleiding geeft om zijn eerder ingenomen standpunt te wijzigen. De rechtbank ziet in het behandelplan van psychiater [psychiater A] geen reden voor twijfel aan de medische beoordeling door de verzekeringsartsen, nu in deze medische informatie gegevens ontbreken die een ander licht zouden kunnen werpen op de belastbaarheid van eiser per de datum in geding, die in het onderhavige geval ligt op 26 ja-

nuari 2009, de achttiende verjaardag van eiser. Er bestaat dan ook geen aanleiding om een onafhankelijk deskundigenonderzoek te laten verrichten. 9.5 Uitgaande van de juistheid van de medische grondslag heeft verweerder op grond van de rapporten van de beide arbeidsdeskundigen inzichtelijk en op afdoende wijze onderbouwd, dat eiser met inachtneming van de vastgestelde medische beperkingen in staat is een taak uit te voeren in een arbeidsorganisatie. Ter illustratie daarvan heeft de primaire arbeidsdeskundige in het kader van zijn analyse arbeidsvermogen de taken Handmatig bestukken (1701) en Verzendklaar maken van goederen (1201) uit het takenbestand aangewezen, die eiser geacht kan worden te vervullen. In de beschrijving van beide taken is opgenomen dat onder leiding van een leidinggevende wordt gewerkt die (altijd) op de werkvloer aanwezig is, zodat volgens de primaire arbeidsdeskundige wordt voldaan aan de voorwaarde van begeleiding bij de participatie. De arbeidsdeskundige b&b heeft de analyse arbeidsvermogen van de primaire arbeidsdeskundige ongewijzigd gehandhaafd.

9.6 Het door eiser overgelegde e-mailbericht van een oud-werkgever, ten betoge dat eiser zijn werkzaamheden nimmer aantoonbaar naar wens heeft verricht en dat dit ook een indicatie is voor het niet kunnen verrichten van werkzaamheden door eiser, brengt volgens verweerder geen wijziging in zijn conclusie dat eiser over arbeidsvermogen beschikt. De rechtbank onderschrijft dit standpunt van verweerder en ziet geen aanknopingspunten voor het oordeel dat eiser op grond van deze informatie niet in staat is om binnen een arbeidsorganisatie een taak uit te voeren. De rechtbank merkt in dit verband op dat de beoordeling van arbeidsvermogen in de Wajong, anders dan in de Wet WIA, waar het gaat om geschiktheid voor passende functies, is gericht op taken als onderdeel van een takenbestand dat een breed spectrum van de Nederlandse arbeidsmarkt beslaat. Een taak wordt beschouwd als de kleinste eenheid van een functie en bestaat uit een of meerdere handelingen. De beide arbeidsdeskundigen van verweerder hebben genoegzaam onderbouwd, dat eiser gezien zijn beperkingen voldoet aan de taakspecifieke eisen uit de taakomschrijvingen 1701 en 1201.

10. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder bij het bestreden besluit eiser terecht en op goede gronden niet in aanmerking heeft gebracht voor een Wajong-uitkering. 11. Het beroep is ongegrond.

12. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

NOOT

1. De hier gepubliceerde uitspraak is interessant, omdat hij duidelijk maakt dat zowel partijen alsook de rechter er goed aan doen om in hun motivering c.q. beroepsgronden c.q. uitspraak duidelijk te doen uitkomen op welke criteria zij precies een beroep beogen te doen.

Art. 1a lid 1 Schattingsbesluit arbeidsongeschiktheidswetten (Schattingsbesluit) bepaalt dat een betrokkene geen mogelijkheden tot arbeidsparticipatie als bedoeld in art. 1a:1 Wajong heeft als hij:

- a. geen taak kan uitvoeren in een arbeidsorganisatie;
- b. niet over basale werknemersvaardigheden beschikt;
- c. niet aaneengesloten kan werken gedurende ten minste een periode van een uur; of
- d. niet ten minste vier uur per dag belastbaar is, tenzij hij ten minste twee uur per dag belastbaar is en in staat is per uur ten minste een bedrag te verdienen dat gelijk is aan het minimumloon per uur.

Lid 2 bepaalt dat onder 'taak' wordt verstaan de kleinste eenheid van een functie en dat een taak kan bestaan uit een of meerdere handelingen.

Arbeidsvermogen aanwezig of GBM afwezig?

2. Blijkens r.o. 2.1 is de primaire verzekeringsarts *op medische gronden* tot de conclusie gekomen dat eiser op zijn achttiende levensjaar arbeidsvermogen had. Uitgaande van de criteria van art. 1a Schattingsbesluit is dat een conclusie die de verzekeringsarts niet in zijn eentje kan trekken. Immers, de vraag of eiser een taak kan uitvoeren in een arbeidsorganisatie, dient door de arbeidsdeskundige te worden beantwoord en de vraag of eiser over basale werknemersvaardigheden beschikt door de verzekeringsarts en

arbeidsdeskundige gezamenlijk (zie *Compendium Participatiewet* (versie december 2015), p. 31 en 42, raadpleegbaar op www.uvw.nl/particulieren/overige-onderwerpen/compendium-participatiewet/). En omdat het bij het criterium een uur aaneengesloten kunnen werken vooral gaat om de zelfstandigheid van de betrokkene in relatie tot de continuïteit van het productieproces, is ook daar arbeidskundige inbreng benodigd (*Compendium Participatiewet*, p. 54 en 59). Ik vermoed echter dat de verzekeringsarts niet zozeer heeft willen zeggen dat eiser op zijn achttiende levensjaar arbeidsvermogen had, maar dat hij geen redenen zag om op medische gronden geen arbeidsvermogen aanwezig te achten. Klassieker gezegd: dat geen sprake was van GBM (geen benutbare mogelijkheden; art. 2 lid 2 onder a j^o lid 5 Schattingsbesluit). Maar als hij dat bedoelde, had hij dat ook beter kunnen opschrijven. De aanwezigheid van arbeidsvermogen is toch iets heel anders dan de afwezigheid van GBM.

Aanvaardbaarheid methode SMBA en MOI

3. In r.o. 8.1 legt de rechtbank uit dat het UWV ten behoeve van de Wajong, zoals die met ingang van 1 januari 2015 luidt (Wajong 2015), de 'methode SMBA' (Sociaal-Medische Beoordeling van Arbeidsvermogen) heeft ontwikkeld. Deze methode maakt, in afwijking van het voor de bepaling van de resterende verdien capaciteit gehanteerde CBBS, gebruik van het begrippenkader en de terminologie van de ICF (International Classification of Functioning, Disability and Health). Ten behoeve van de toepassing van dat begrippenkader en die terminologie heeft het UWV een instrument ontwikkeld met de welluidende naam MOI (Methode Ondersteunend Instrument). In r.o. 8.2 ziet de rechtbank geen aanleiding om de methode SMBA, de ICF en/of het MOI niet in beginsel rechtens aanvaardbaar te achten voor de beoordeling van aanspraken op grond van de Wajong 2015. Dat is interessant, ware het niet dat uit de uitspraak niet blijkt dat door eiser was aangevoerd dat die methode niet aanvaardbaar zou zijn of dat anderszins daartegen bezwaren waren opgeworpen. Bij gebreke aan een geschil over de aanvaardbaarheid van de methode, zegt een uitspraak daarover eigenlijk niet zo heel veel.

Basale werknemersvaardigheden

4. Interessanter zijn r.o. 4, 5 en 9.6. Uit r.o. 4 blijkt dat eiser zijn opleiding niet heeft afgemaakt, dat hij niet zelfstandig kan wonen en dat hij telkens bij werkgevers is ontslagen. R.o. 5 voegt daaraan toe dat uit een e-mailbericht van een oud-werkgever blijkt dat eiser traag werkte, op eigen initiatief pauzes hield, niet aanspreekbaar was en schade heeft veroorzaakt aan de bedrijfsauto. Volgens het UWV brengt dat geen wijziging in de conclusie dat eiser over arbeidsvermogen beschikt. De rechtbank is het daarmee eens en ziet geen aanknopingspunten voor het oordeel dat eiser op grond van deze informatie niet in staat is om binnen een arbeidsorganisatie een taak uit te voeren.

In dat verband wijst de rechtbank erop dat de beoordeling van arbeidsvermogen in de Wajong 2015, anders dan in de Wet WIA, waar het gaat om geschiktheid voor passende functies, is gericht op *taken*. Een taak wordt beschouwd als de kleinste eenheid van een functie en bestaat uit een of meerdere handelingen. De rechtbank vindt dat de arbeidsdeskundigen van het UWV genoegzaam hebben onderbouwd, dat eiser voldoet aan de taakspecifieke eisen uit de aan hem voorgehouden taakomschrijvingen.

5. Hier wreekt zich dat eiser niet voldoende duidelijk heeft gemaakt waarop hij nu precies een beroep doet. Met de informatie van zijn oud-werkgever betoogt eiser niet zozeer dat hij niet aan de taakspecifieke eisen kan voldoen, maar doet hij een beroep op het ontbreken van basale werknemersvaardigheden.

Blijkens p. 40 en 41 *Compendium Participatiewet* wordt met basale werknemersvaardigheden met name bedoeld op (1) het kunnen begrijpen, onthouden en uitvoeren van instructies van de werkgever en (2) het nakomen van afspraken. Blijkens de toelichting in het *Compendium* moeten deze vaardigheden worden gezien in het licht van de bereidheid van de werkgever om *loon* te betalen. Daartoe is een werkgever alleen bereid als het handelen van de werknemer *waarde* heeft voor zijn organisatie. Daartoe moet de werknemer in staat zijn de door de werkgever gewenste prestatie van een door de werkgever gewenste kwaliteit te leveren. Als de werknemer niet in staat is instructies van de werkgever te begrijpen, te onthouden en uit te voeren, zal hem dat niet lukken.

Bij het nakomen van afspraken gaat het om het accepteren van *gezag*. Dat heeft zowel betrekking op het gezag van de leidinggevende(n) als op de door de werkgever gestelde regels. Ook heeft het betrekking op de *betrouwbaarheid*, dat wil zeggen het vertrouwen dat de werkgever moet kunnen hebben dat de werknemer zijn afspraken nakomt, waaronder ook afspraken met betrekking tot zijn gedrag. Dat gaat verder dan netjes op tijd komen. Het kan ook gaan om lichamshygiëne of, bijvoorbeeld bij het uitvoeren van een taak in een voor het publiek toegankelijke ruimte, op het dragen van representatieve (bedrijfs)kleding.

6. Terug naar de uitspraak. Blijkens de informatie van de oud-werkgever nam eiser pauze als hij daar zin in had en was hij niet aanspreekbaar. Hij hield zich dus niet aan afspraken en accepteerde ook geen gezag, met als gevolg dat hij voor zijn werkgever niet betrouwbaar was. Bovendien werkte hij traag en veroorzaakte hij schade. Hoewel dat niet echt duidelijk wordt uit de uitspraak, kan dat betekenen dat hij niet in staat was om instructies te begrijpen, onthouden en uit te voeren. Die mogelijkheid wordt ondersteund door de in r.o. 5 vermelde psychiatrische diagnose: psychotische stoornis NAO en zwakbegaafdheid. Maar wat wel duidelijk is, is dat een trage werknemer, die zich niet aan afspraken houdt en ook nog schade veroorzaakt, geen waarde heeft voor een arbeidsorganisatie, maar die vooral tot last is. Eiser is niet voor niets, zoals blijkt uit r.o. 4, bij meer werkgevers ontslagen. Helaas blijkt uit de uitspraak niet op grond van welke overwegingen het UWV meent dat de informatie over het disfunctioneren bij de oud-werkgever niet tot een andere conclusie over het arbeidsvermogen leidt. Maar blijkens r.o. 9.6 heeft de rechtbank de informatie van de oud-werkgever beoordeeld over de band van criterium a (het kunnen uitvoeren van een taak in een arbeidsorganisatie) en daarbij geoordeeld dat eiser voldoet aan de taakspecifieke eisen van de hem voorgehouden taken uit het takenbestand. De informatie van de oud-werkgever had daarop echter geen betrekking.

7. Als eiser een expliciet beroep op het ontbreken van basale werknemersvaardigheden zou hebben gedaan, dan had hij daarmee het toetsingskader duidelijker afgebakend en zou de rechtbank, toetsend niet aan criterium a maar aan criterium b, wellicht tot een ander oordeel

zijn gekomen. Natuurlijk daargelaten de vraag of de rechtbank, ambtshalve de rechtsgronden aanvullend (art. 8:69 lid 2 Awb), niet zelf had moeten onderkennen dat in hetgeen eiser aanvoerde, een beroep op criterium b lag besloten en niet op criterium a.

E. van den Bogaard,
Ed van den Bogaard is advocaat bij Westhoff Advocaten te Amsterdam en bestuurslid van de Specialisatievereniging Sociaal Zekerheidsrechtadvocaten SSZ

366

Rechtbank Oost-Brabant
9 juni 2016, nr. SHE 15/6685,
ECLI:NL:RBOBR:2016:2972
(Rijnbeek, Soeteman, Michael)
Noot E. van den Bogaard

Duurzaamheid van het ontbreken van arbeidsvermogen.

[Wajong art. 1a:1; Sbaow art. 1a]

Essentie: De door eiser aangehaalde jurisprudentie van de CRvB die voorschrijft dat verweerder voor de beoordeling van de duurzaamheid van volledige arbeidsongeschiktheid in het kader art. 4 lid 2 en 3 Wet WIA concreet moet motiveren op welke aspecten een verbetering in de medische gesteldheid wordt verwacht, is in het kader van de Wajong, zoals die luidt met ingang van 1 januari 2015 (Wajong 2015), niet toepasbaar.

Samenvatting: De rechtbank begrijpt verweerders standpunt aldus dat verweerder niet zozeer uitgaat van een herstel in eisers medische situatie, maar meer van de situatie dat eiser bij een gelijkblijvende belastbaarheid in staat is om bepaalde taken te leren. Gelet op de in art. 1a:1 lid 4 Wajong 2015 neergelegde definitie van 'duurzaam geen mogelijkheden tot arbeidsparticipatie', kan ook deze situatie leiden tot een weigering van een Wajong-uitkering. Onder de Wajong 2015 moet het immers gaan om een situatie waarin de mogelijkheden tot arbeidsparticipatie zich niet kunnen ontwikkelen. Er is in zoverre dan ook sprake van een ruimer begrip dan het begrip 'duurzaam' van art. 4 lid 2 en 3 Wet WIA, aangezien het in dit artikel enkel gaat om eventuele veranderingen in de medische